

„Би ми било най-желателно, ако бих могъл да остана за сега неженен“.

Той се замисли малко, след туй рече: „Да, ти можеш да ме венчаеш с Савската Царица, а Завулон ще вземе Естер“.

Съпружеските обязаности в тоя народ бяха твърде леки. Те се състоеха в туй, да купиш от вехтаря един пръстен на любимата, да я защищаваш от враговете ѝ, а в игрите да ѝ бъдеш партнера¹. При все това, жал ми беше за Завулон, защото Естер беше три години по-стара от него и при туй негова сестра. И това неможеше да се нарече една удобна женидба. Завулон сам се възпротиви, ала Гедеон го натупа и той бе готов да се жени.

На мене се падна, прочее, длъжността да венчая Гедеона и Савската Царица. Тъжка работа бе туй. Защото, най-първо, свещеническите одежди, които инжк ги носете Гедеон, ми бяха много голями, а след туй венчалната реч — благословия ме затрудняваше страшно. Не е лесно за един начевац, да излезе с реч веднага пред силния на земята. Въпреки това, аз се стегнах и стоях удивително пред алтаря, който Гедеон бе устроил в една голема зимнична стая. Свадбното шествие наближи. Невестата носеше едно чудесно було, което леля бе украсила, а Гедеон тъжествено държеше един цилиндър, който беше взел от чичаси. Другото свадбарско общество небедотам облечено по случая. Навхудоносор, обручалния свидетел, беше си нахлузил на главата една захарена тутурка, а Макавейската майка, която играеше ролята на шаферка, беше си зела биберончето със себе си. Някои господа от обществото имаха саби, шарфове, барабан или дървено конче, а Рувин с брата си Леви правеха шаги с моята евфиена кутийка. Ала никак не на място бе туй дето Салманасар пукаше в време на венчавката с пукалото си право в младоженците.

При такива обстоятелства, разбира се, не е лесна работа да се дръжи реч-благословия, която да завладее присътстващите. Аз направих, каквото можах.

„Почтенни младоженци! Бракът произтича от рая. Там Адам бе младоженецът, а Ева невестата“.

Тук аз се препънах. „Невестата — невестата“ повторих аз няколко пъти с едно фатално усмиване.

„То се знае, невестата!“ рече Салманасар изотзад.

Аз се опулих безпомощно и направих едно досадно движение с ръка. Гедеон, младоженецът, нахмури лице.

¹ Другар в някоя игра, когато се състезават две страни.

„Понататък — зер...“

Тоя тиранин би си позволил да нападне и духовенството. Страхът ми помогна. Хрумнаха ми веднага разни неща, що бях чул при подобни случаи.

„Почтенни младоженци, тъжествен е този час.“

„Салманасар пuka с пукалото,“ ме пресече кресливо Сара в тая минута.

„Изхвърлете го навън!“ извика младоженецът, като се обжрна. Салманасар избяга тутакси.

„Тъжествен е този час“ повторих за „Бракът е тежък.“

„Със Савската Царица не е тежък“ изръмжа младоженецът.

„Не, не, с нея не е тежък!“ признах аз без колебание и продлъжих: „Вие трябва всичко заседно да пренасяте, радост и скръб. Вие трябва да си прощавате своите грешки, защото всеки човек има слабости. (Младоженецът почна да върти глава.) Когато сте болни, грижете се един за друг, и децата ви да бждат възпитани в скромност. Амин.“

Младоженецът сви рамене. Аз видях, той не бе доволен. Ала невестата рече гласно: „Той го направи туй хубаво,“ от което лицето на Гедеона се проясни, и аз можах с облегчено сърдце да завърша до край церемонията, което ми се удае повече от колкото очеквах.

Сватбената гощавка не бе лоша. Леля сваръи шоколад за всички, а Гедеон почерпи с четири цигари, които бе купил за десет фенига¹ в града. Две изпуши той сам, една получих аз, като кумов подарък, и една получи Завулон, принудения мъж на Естер, като отплата — утеша до нейде.

* * *

Бог знае, какво се таеше в него, какво велико и редко няшо би станало от него, или

¹ Един фениг е стотна част от германската марка, която се равнява на 1 л. 25 ст.